

من به کوچ نیاز دارم یا منتور؟ و چقدر برای آن هزینه کنم؟

شاید بهتر است بگوییم هر دو. تمرکز کوچ بر روی شایستگی‌های شماسست و تمرکز منتور بر روی تخصص و خرد کاری. حداقل من با استانداردی آشنا نیستم که بگویم در چه شرایطی باید کدام را انتخاب کرد و واقعیت اینست که در عمل مرز بین منتور و کوچ بسیار کمرنگ می‌شود.

منتورینگ یا استاد – شاگردی به فرآیندی اطلاق می‌شود که در آن فردی کم‌تجربه‌تر در کنار فردی باتجربه‌تر (منتور) قرار می‌گیرد تا مهارت‌های خود را در یک زمینه‌ی خاص افزایش دهد.

کوچینگ یا مربیگری در سازمان‌ها به فرآیندی تعاملی اطلاق می‌شود که در آن کوچ یا مربی با مدیر یا کارمند همراه می‌شود تا بر روی بهبود عملکرد مدیر یا کارمند و دستیابی به اهداف او کار کنند.

قابل درک است که فرض کنیم کوچینگ و منتورینگ یکی هستند اما اینگونه نیست هر دو در نهایت منجر به بهبود عملکرد افراد می‌شوند منتهی این کار را به شیوه‌های مختلفی انجام می‌دهند و هر کدام بر جنبه‌ی خاصی تمرکز می‌نمایند. در این مقاله به بیان تفاوت این دو می‌پردازیم:

تفاوت اول

منتورینگ نیاز به دانش و تجربه دارد.

کوچینگ نیاز به دانش خاصی ندارد.

تفاوت دوم

منتورینگ یک رابطه بلند مدت است.

کوچینگ یک رابطه کوتاه مدت است.

تفاوت سوم

منتورینگ عملکرد توسعه ای است.

کوچینگ عملکرد اجرایی است.

تفاوت چهارم

منتورینگ نیاز به طراحی دارد.

کوچینگ نیاز به طراحی ندارد.

اگر منتوری بر اصول کوچینگ آگاه باشد می‌تواند هم‌زمان هر دو نقش را بازی کند یا شاید کوچی براساس تجربیاتش در صنعتی خاص بتواند منتور هم باشد. بنابراین سخت است که مرزی قائل شد. اما شاید به‌صورت کلی بتوان گفت برای شروع یک کسب و کار نقش منتور پررنگ می‌تواند باشد و برای ادامه دادن کسب و کار نقش کوچ موثرتر می‌شود.

شما برای استفاده از خدمات منتورینگ و کوچینگ باید هزینه کنید و زمان حداقل هزینه‌ای است که باید پرداخت کنید. در منتورینگ غیررسمی یا رسمی سازمانی معمولاً مناسبات مالی تعریف نمی‌شود اما خدمات کوچینگ و حتی منتورینگ در هیچ‌کجای دنیا جزو خدمات ارزان نیست و دلایلش هم واضح است شما چیزی را قرار است به‌دست آورید که به‌تنهایی با صرف زمان و آزمون و خطای بیشتری باید بهش برسید.